

Een psycholoog kost met gemak 70 euro per uur; de verzuchting *'t is allemaal wat is* helemaal gratis en werkt soms net zo goed

A boy called Bep

En toen was het jaar alweer voorbij. Een spannend jaar. Constant het idee: nu zal het beter gaan. Maar de shit waar we vorig jaar in zaten, lijkt alleen maar dikker en dieper te zijn geworden. Ik heb als ras-Brabander geleerd om daarop niet al te expliciet op te reageren. Gewoon je schouders ophalen en maar doorgaan werkt het beste. Of, zoals een vriend van mij weleens zegt: een psycholoog kost met gemak 70 euro per uur, maar de verzuchting *'t is allemaal wat is* helemaal gratis en werkt soms net zo goed. Wat ook weleens helpt, is jezelf overgeven aan nostalgisch gemijmer. Dat past ook goed bij de kerstperiode. Bevorderlijk zijn dan interviews zoals ik die vorige week had met een zaal vol Agterbergen, die uitgebreid memoreren over de oprichting van hun bedrijf door wijlen Bep Agterberg. Ik moest onwillekeurig denken aan de bekende hit van

Leuk om in zo'n familie ook de schuivende houding tegenover hard werken naar voren te zien komen. Hard werken is bijna een vies woord aan het worden. Terwijl iedere ondernemer zal bevestigen dat je een succesvol groen bedrijf niet op de been helpt met een 9-tot-5-mentaliteit. Het punt is wel dat moderne millennials daar geen boodschap aan hebben en niet per se uitgaan van het adagium 'ik leef om te werken'. Recent hield uitgeverij NWST een discussiebijeenkomst over dit onderwerp. Een van de uitkomsten was dat deze sector echt trendvolgend is op dit gebied. Er wordt nog te makkelijk uitgegaan van de veronderstelling dat het personeel wel klaar zal staan voor de baas. Van dat automatisme moeten we snel afscheid nemen, omdat dit een blokkade is om slimme jonge mensen voor de sector te winnen.

Met vriendelijk groet,
Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

Van dat automatisme moeten we snel afscheid nemen; het is een blokkade om slimme jonge mensen voor de sector te winnen

Johnny Cash: *A Boy Named Sue*, over een vader die zijn zoon een meisjesnaam gaf om hem op die manier extra te harden voor de wereld. Als je het interview met deze zeven Agterbergjes leest, krijg je de indruk dat dat waarschijnlijk niet nodig zou zijn geweest. Zo direct na de oorlog was het voor iedereen keihard buffelen, zeker als je de ambitie had om een bedrijf op te bouwen.

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!